

РЕШЕНИЕ

№ 3170

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 14.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **729** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба от Н. Г. А., с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. Б, ап. 5, против Решение № 1040-21-8/10.01.2022 г., издадено от директора на ТП на НОИ С. град.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на решението, поради противоречие с материалния закон. Същото било издадено при превратно тълкуване на установените в административното производство факти и обстоятелства. Поддържа се, че изводът на осигурителния орган, че жалбоподателката не е осъществявала трудова дейност и не е притежавала качеството „осигурено лице“, е необоснован и недоказан. иска се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателката е представлявана от адв. Б., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. град, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че жалбоподателката е получила парично обезщетение

за временна неработоспособност за периодите от 06.03.2017 г. до 11.05.2017 г. вкл. и от 17.07.2017 г. до 27.07.2017 г., в общ размер на 4 876,91 лв.

С разпореждане № РВ-3-21-01015162/15.10.2021 г. на длъжностно лице по чл. 114, ал. 3 КСО при ТП на НОИ С. град, на основание чл. 114, ал. 2 и ал. 3 КСО е разпоредено на жалбоподателката да възстанови добросъвестно получените обезщетения за временна неработоспособност. Същото е издадено след извършена проверка по разходите на ДОО на [фирма], при която било установено, че от дружеството неоснователно са били подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 КСО за осигурителен стаж и доход на жалбоподателката за периода 04.2017 г. до 06.2017 г.

Резултатите от проверката сочели, че Н. А. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 и §1, т. 3 от ДР на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение.

С оглед заличаването на подадените данни за осигурителен стаж и доход е постановено разпореждането за възстановяване на добросъвестно получените за периода на неработоспособността суми. В разпореждането било изрично посочено, че на основание чл. 117а, обжалването не спира изпълнението му.

Разпореждането е било обжалвано по административен ред и е постановено решение № 1040-21-1315/20.12.2021 г. на Директора на ТП на НОИ, с което същото е потвърдено.

След като било констатирано, че задължението на жалбоподателката към ДОО не е било погасено доброволно в срока по чл. 114, ал. 3 КСО към датата на възникване през м. октомври 2021 г. на вземане на лицето от ДОО, представляващо обезщетение за безработица на основание чл. 54б КСО, на основание чл. 114, ал. 5 КСО е издадено обжалваното разпореждане № РП-3-21-01032081/12.11.2021 г. за прихващане. Същото е било обжалвано по административен ред пред директора на ТП на НОИ С. град, който с процесното решение е отхвърлил жалбата като неоснователна и е потвърдил разпореждането.

Решението е връчено на 10.01.2022 г., видно от приложеното на л. 11 известие за доставяне.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на Н. Г. А. срещу Решение № 1040-21-8/10.01.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град за неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО – директорът на ТП на НОИ-С. град, в рамките на неговата материална, териториална и времева компетентност. При издаването му не се констатирали допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната му. Спазено е изискването за форма с оглед разпоредбите на чл. 117, ал. 3 и ал. 5 КСО вр. чл. 59 АПК, като решаващият орган е изложил подробни мотиви, обосноваващи изводите му за неоснователност на подадената пред него жалба. Потвърденото с решението на директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадено от компетентен орган в съответствие с чл. 114, ал. 3 от КСО – „за ръководител на контрола по разходите на ДОО“.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изпълнил

задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК, като е събрал всички относими доказателства.

Съгласно чл. 114, ал. 5 от КСО, дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3 и 4, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението.

Съдът приема, че са били налице предпоставките за приложение на цитираната норма на чл. 114, ал. 5 от КСО, а именно: наличие на две насрещни задължения, идентичност на субектите по двете правоотношения, еднородност на двете задължения и изискуемост на вземането на страната - в случая административния орган, осъществяващ контрола на разходите на ДОО, който прави изявление за прихващане. Прихващането може да се прилага за събиране на непогасени в предвидения 14-дневен срок за доброволно изпълнение публични държавни вземания по ДОО, както е в случая. Тази законова разпоредба дава възможност прихващането да се извършва от всяко възникнало вземане от ДОО, както е в случая, без да се изисква изричното писмено съгласие на лицето. Прихващането е способ за принудително изпълнение на задължението за възстановяване на недобросъвестно получени суми по ДОО.

Материалноправната предпоставка за законност на прихващането обхваща съществуването на законосъобразно задължение по ДОО, което да подлежи на изпълнение. В конкретния случай С разпореждане № РВ-3-21-01015162/15.10.2021 г. на длъжностно лице по чл. 114, ал. 3 КСО при ТП на НОИ С. град, на основание чл. 114, ал. 2 и ал. 3 КСО е разпоредено на жалбоподателката да възстанови добросъвестно получените обезщетения за временна неработоспособност за периода от 06.03.2017 г. до 11.05.2017 г. и от 18.07.2017 г. до 27.07.2017 г., в размер на 4 876,91 лв.

Към момента на издаване на разпореждането за прихващане, разпореждане РВ-3-21-01015162/15.10.2021г. на длъжностно лице по реда на чл.114, ал.3 от КСО при ТП на НОИ – С. град, не е влязло в сила, като същото е обжалвано по административен ред и е постановено Решение № 1040-21-1315 от 20.12.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град. Решението е обжалвано по съдебен ред и е образувано адм. д. № 693/2022 г. по описа на АССГ, като не е постановено решение по това дело. Според съда това в случая е без значение, тъй като съгласно чл. 117а от КСО обжалването на разпореждането по чл. 114 от КС не спира изпълнението им. Не са налице доказателства по делото, че изпълнение на разпореждането за възстановяването е спряно по реда на чл. 117а, ал. 2 от КСО.

В обобщение, съдът намира, че материалноправните предпоставки за издаване на процесното разпореждане са налице и съответно законосъобразно същото е потвърдено от директора на ТП на НОИ С. град.

По отношение направените в жалбата възражения и оплаквания, съдът намира, че те касаят производството по обжалване на разпореждането, с което е разпоредено възстановяване на добросъвестно получените суми, поради което не попадат в

предмета на настоящото дело.

С оглед изложеното, оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Н. Г. А., с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. Б, ап. 5, против Решение № 1040-21-8/10.01.2022 г., издадено от директора на ТП на НОИ С. град.

ОСЪЖДА Н. Г. А. да заплати на ТП на НОИ – С. град сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: